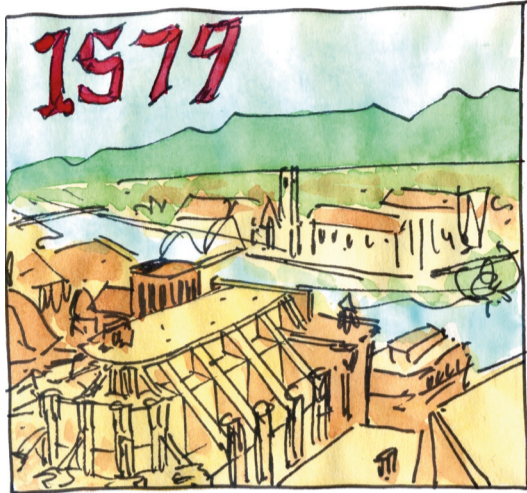

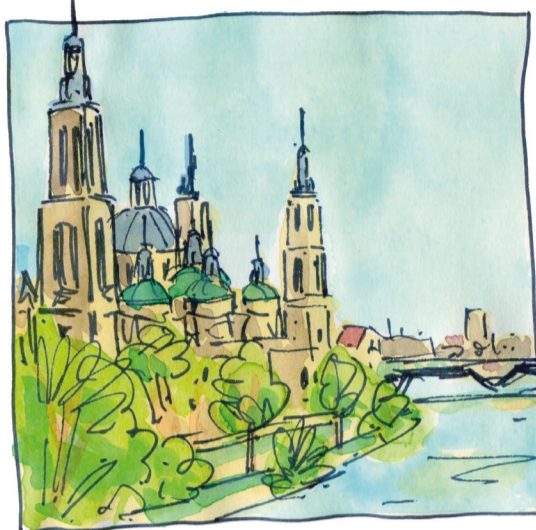
L'AUSCA DEL RECTOR DE VALLFOGONA

Era el rector un senyor poeta i predicador. Enginyós i divertit escrivà i lletraferit.

Era l'any setanta-nou del mil cinc-cents el que inclou. El nounat Vicenç Garcia entre els nats que el cel envia.

Fill de pares tortosins, la vida té molts camins. I a Saragossa nasqué i no és clar el per què.

Quan es va morir el pare, tornà a Tortosa amb la mare. Que es casà amb un llibreter i fou pare vertader.

Per vocació pregona estudià a Barcelona. Capellà als vint-i-dos anys si en els comptes no hi ha engany.

Serví el bisbe Robuster, mig bisbe i mig bandoler, com Perot Rocaguinarda, bandoler que fa basarda.

I guanyà la rectoria de certa Santa Maria, al poble de Vallfogona de Riucorb on va i sermona.

Ajudà també alguns Montcada, bisbes de certa volada. Per ells veié el rei Felip, tercer Àustria d'estirp.

També visqué a Madrid amb poetes reunit. Fou poc temps i novament tornà al poble, feu-ne esment.

I a Vallfogona morí el poeta savi i fi. Que escriví goigs i sonets comèdies i quartets.

Fou celebrat, recordat, i fins i tot suplantat. En nom seu alguns poetes feren versos i brometes.

Així és que en Vicenç Garcia home i mite hom confonia. Fou preclar en el Barroc i en la Història té un lloc.